

21. szám
2018. december

„Brückenfrühstück” Ulmban

Az Ulmi Magyar Kultúregyesület évadzárója a híres-neves Dunafesztiválon volt, ahol egyesületünk a világhírű magyar konyha finomságaival, ingyen fogásaival kényeztette az odalátogató nemzetközi vendégeket.

Mindezt megelőzte egy felhívás az egyesület tagjai körében, hogy aki tud, kérjük, járuljon hozzá egy tál magyar specialitással a rendezvény sikeréhez. Felajánlásokban nem volt hiány! Volt ott minden, mi szem-szájnak ingere.

A látogatókat türelemre kellett inteni, alig bírták kivárni a hivatalos megnyitót, hisz a mangalicahúsból készült finomságok, padlizsánkrém, magyar pogácsa és zserbószelet látványának ellenállni már-már lehetetlen volt. A magyar Pick szalámi, a körözött, a finom sütemények, a házi szalonna, házi zsíros kenyér vöröshagymával nemcsak a magyar vendégek elismerését nyerte el, hanem – bátran mondhatjuk –, hogy a hídon zajló nemzetközi reggelin a legnagyobb sikere a magyar reggelinek volt. Köszönhető ez mindazoknak, akik korán reggel pogácsát és süteményt sütöttek, mert csak a frissen sültnek olyan az íze, amilyennek lennie kell!

De ott voltak azok is, akik korán reggel felépítették a standot, majd a végén, a vihar elől menekülve és menekítve lebontották.

A helyszínen három magyar orvos készítette a magyar szendvicseket, nem vállaltak ügyeletet, csak azért, hogy ott lehessenek és segíthessenek.

Egyesületi tagjaink kitétek magukért! Volt, aki a tempomű éneklés levezénylése előtt jött és hozott frissen sült pogácsát, volt, aki két kisgyereke mellett sütötte a zserbót, volt, akihez utolsó pillanatban is oda lehetett telefonálni, hogy szükségünk van még valamire, s nem tétovázott, hanem hozta a kért és szükséges kelléket. Volt, aki Ausztriából jött, s támogatott minket, nem utolsósorban az egyesületi tagsággal is. Volt, aki lelki támogatást hozott, s ikreit is hozta egyúttal.

Hazudnék, ha azt mondanám, hogy a híres magyar pálinka nem került elő, értékelték is azok, akik a finom falatokat gyümölcsös nedűvel szerették volna leöblíteni.

A gyerekek, magyarok és nemzetköziek egyaránt, a színezős asztalnál foglalták el magukat, a Dunát mint az országok közötti összekötő kapcsolatot színezték ki a maguk módján, őszintén, kreatívan. Volt olyan is, aki sírva távozott, hisz nehezebb esett otthagyni a jó hangulatot, a társaságot.

Mert bizony az egyesületi tagjaink között a legfiatalabb pár hónapos, míg a legidősebb tagunk 80 fölötti. Isten éltesse mindannyiukat!

Vendégeink sok-sok köszönő szava, elismerésük a bizonyosság

arra, hogy a magyar konyha finomságai méltán híresek nemcsak Németországban, hanem világszerte is.

A rendezvény végén sok üres tálcaival, elégedetten és boldogan folytattuk a napot a Donaufesten, ahol a vihar elvonulása után egy Duna menti hajózással zártuk a rendezvényt és az évadot.

Az egyesület vezetőségének és tagjainak köszönhetően sikeres évadot zártunk. Köszönetünket fejezzük ki így módon mindenkinek, aki egyesületi tagságával, önkéntes munkájával, támogatásával elősegíti az Ulmi Magyar Kultúregyesület működését.

S mert együtt lenni jó, szeretettel várunk mindenkit az Ulmi Magyar Kultúregyesület rendezvényeire az új évadban is!

Székely Enikő

15. „Kufstein” Tanácskozás Felsőpulyán

A határ, mint tapasztalat – Közép-Európa történelmi tere mottóval került megrendezésre 2018. szeptember 8-án és 9-én a 15. Kufstein Tanácskozás nemzetközi konferencia Felsőpulyán, az Ausztriai Magyar Egyesületek és Szervezetek Központi Szövetsége és az Ausztriai Magyar Kutatóintézet szervezésében.

A 15. Kufstein Tanácskozás központi témája a „határ” kérdése volt. A határ lehet politikai, kulturális, társadalmi választóvonal is, de jelentheti a mai Európában közös értékeink védelmét is, hangozott el a rendezvényen.

A rendezvényt támogatta Felsőpulya városa, a Nyugat-Európai Országos Magyar Szervezetek Szövetsége (NYEOMSZSZ), valamint a Közép-Burgenlandi Magyar Kultúregyesület. A rendezvényt megtisztelte Potápi Árpád János államtitkár és Nagy Andor, Magyarország új bécsi nagykövete is.

A nemzetközi konferencia vendégei között volt Potápi Árpád János államtitkár, aki megnyitó beszédében úgy fogalmazott: Folytatni kívánják az elmúlt években megkezdett Kárpát-medencei bölcsőde- és óvodaépítési programot, támogatják a magyar iskolákat is, sőt hosszabb távon az a cél, hogy a lehető legtöbb helyen olyan oktatási centrumok jöjjenek létre, amelyekben nemcsak az alapfokú oktatás jelenik meg, hanem középiskola, szakiskola is működik majd. Az államtitkár köszöntőjében elismerően szólt a Kőrösi Csoma Sándor Program és a Petőfi-program eddigi eredményeiről, hozzátéve azt is, hogy a jövőben növelni fogják az ösztöndíjban részesülők számát. Megemlítette a Mátyás király-emlékévet is, amelynek méltó módon való megünneplésébe szavai szerint bekapcsolódtak a külföldi magyar szervezetek is; az emlékév egyik kiemelkedő eseménye lesz – szavai szerint – a november 14-re tervezett bécsi megemlékezés is.

A határ, mint téma különféle tárgyköröket ölel fel: így a társadalomtudományok a határ gyakorlati jelentőségével (jelenleg pl. az Európai Unió belső határainak a leépítése, az Európai Unió külső határainak vitája, Európa védőfala, a migráció kérdése), a humán tudományok pedig a határvonalak megvonásának a történetével foglalkoznak; a határok eltolódásának problémáit és ezen belül a kulturális, társadalmi, gazdasági és jogi változásokat elemzik.

Az Ausztriai Magyar Kutatóintézet munkatársait régóta foglalkoztatja a határ jelensége, mondta el Seidler Andrea szervező. A határvonalak kijelölése és eltolódása történelmi változások meghatározó része. Így van ez a 20. és 21. században is. Ezek kihatásai a mindenkori fennálló rendre óriásiak, kutatásuk a tudomány számára is kihívás.

A kétnapos konferencia középpontjában Közép-Európa áll, annak történelmi, valamint jelenlegi komplexitásában. Kókai Károly szervező előadást is tartott az 1919-es magyar migrációról: Előadást tartott továbbá Romsics Ignác, az egri Eszterházy Károly Egyetem munkatársa, előadásának címe: *Birodalmaktól a kisállamokig. Köztes-Európa politikai határai a 19.-20. században.* Horváth Sándor történész *A grádistyei horvátok a határ mindkét oldalán* címmel. Forgács Tamás, a Szegedi

Tudományegyetemről a nyelvhatárokkal és nyelvi korlátokkal foglalkozott előadásában, Deák Ernő történész Heinz Tichyrről, az idén elhunyt Bécsi Népcsoportügyi Munkaközösség (ARGE Volksgruppen) egyik alapítójáról emlékezett meg.

Bartók Miklós bécsi professzor pedig a migráció pszichológiájáról, a sikeres beilleszkedésről beszélt előadásában.

Hollós József, az Ausztriai Magyar Egyesületek és Szervezetek Központi Szövetségének elnöke kihangsúlyozta a két évente megrendezésre kerülő tanácskozás fontosságát, melyre ezúttal is több mint 200 résztvevő érkezett Ausztriából, Magyarországról, Hollandiából, Németországból, Franciaországból, Lengyelországból és más európai országokból.

A 15. Kufstein Konferenciát könyvvásár és egy külön erre az eseményre összeállított kiállítás *Magyar migránsok Ausztriában az első és második világháború közötti időszakban* címmel egészítette ki.

Forrás: Bécsi Napló (MTA Hírlevél, VIII. évf., 9. sz., 2018. szept. 15.)

Fotó: Volksgruppen.orf.at

József Attila

HATÁR

Dongó ődöng az erdő szélénél.
Harkály kopog, gyík ragyog. Marha bög.
S tovaringatja fodrosan a szél
a tűnődve zümmögő időt.

Gyűrt, sárga táj, az égi mellig ér,
muharmező, kemény kötény, nehéz -
mi van benne? Amott fut egy kis ér
s itt ház ül. Kisfia, az ól, idenez.

Poros a víz, nincs kedve kéklenni.
Zörrenő fák közt pikkelylik az út -
és gomolygón új korunk vénjei,
kik elhagyták az omladó falut.

Hátha kenyér nő idegen igán.
Lassan ügetnek, barnák s csontosak.
Csöpp cókókjuk gunnyaszt a taligán.
Fönn felhők lágy batyui bomlanak.

S sziszeg a por, rájuk locsog a sár -
na, ki ad nektek munkát, kenyeret?...
Tétova szunyog sír és a határ
száraz szemekkel magába mered.

Így emlékeztünk '56-ra Hamburgban

Hamburgban az idei évben két részből álló megemlékezést tartottunk. A közönség elsőként a Bolyai Farkas Cserkészcsapat tagjai által adott műsort, majd dr. Kubassek János előadását hallgathatta meg.

A korábbi évektől eltérően, idén a fiatalokhoz - azaz a cserkészekhez - is sokkal közelebb került 1956 emléke és története. Az előkészítő munka nagy része 2018 októberében kezdődött, amikor elkészült az előadás első tervezete. A sok újonc, már az első műsorra felkészülő őrsi gyűlés után lelkesen menetelt a tanult dalokra, bár a szöveges részek ekkor még egészen döcögősen mentek.

A következő héten néhányan hiányoztak, de ennek ellenére folytattuk a gyakorlást, tanulást. A tanult dalok már koreográfiát is kaptak, és a szöveges rész végéig is eljutottunk. Ekkor már a műsor eleje egész jól, de a vége még kevésbé tökéletesen ment.

Égész gyorsan elérkeztünk az előadás napjához. Délután már az ajtóban álltak a cserkészek, várták, hogy elkezdjük a főpróbát. Végül kellett még egy „fő-főpróba”, majd egy rövid fogócska után elérkezett a MŰSOR.

Elsőként Brockhauser Sándor egy Simon Zoltán-verssel köszöntötte az ünneplőket, melyben mindenkit felhívott a magyar nyelv és magyarságunk büszke megőrzésére. Majd Kövics Kitti köszöntése után elkezdődött a gyerekek műsora. Kínából indulva Amerikán keresztül jutottunk el Európába, majd Magyarországra. Kis hazánkban belehallgattunk több bírósági ítélethozatalba, majd a Corvin-köz felé vettük az irányt. A műsor végén mindannyian tudtuk és éreztük, hogy milyen nagy dolog a SZABADSÁG.

Zárásként Kova László: *Örködöm* című versét hallgathatta meg a közönség.

Ezt követően dr. Kubassek János tartott előadást „Az 1956-os forradalom menekült magyar tudósai öt világrészen, a Sarkkörtől az Egyenlítőig” címmel. Személyes beszélgetések révén megmaradt történetek mentén nem pusztán a tudósok tudós létével, hanem emberi életekkel és megdöbbentő élettörténetekkel ismerkedhettünk meg.

A tartalmas program után közös vacsora várta azokat, akiket a másnapi munkavégzés korai kelése még nem ijesztett el.

Kövics Kitti, KCSP ösztöndíjas

Újságunkban van mód magyar vonatkozású hirdetések közzétételéhez. Adott esetben érdeklődjének a szerkesztőnél.

Hirdetés

Pécsett, a Mecseken családi ház eladó

Közvetlenül az erdő mellett kb. 100 m² nagyságú családi ház, 900 m² kerttel, gyümölcsfákkal. A házban központi földgázfűtés, ivóvíz-szennyvíz vezeték van. A stúdiószerűen kialakított hangulatos tetőtérből is élvezhető a kilátás a városra. Kívánságra bútorozottan eladó. Irányár 25 000 000 Forint vagy ennek megfelelő euró.

Érdeklődni: magdi.b@gmx.de

Csillagösvényen jártunk, vagyis cserkész tábor a Hargita tövében

A két busz reggel hatkor indult Budapestről Székelyföld irányába. A buszon közel 100 cserkész, akik az idei nyári táborba készültek. Az úti cél Csíkmadaras, a Hargita tövében.

A nagy távolság ellenére többen voltunk, mint más-kor. Svédországból, Londonból, Brüsszelből jöttek a legtávolabbi cserkészeink, ahol nem régóta működnek csapatok, továbbá a német, svájci és osztrák csapatoktól (csapataink vannak a következő városokban: Bern, Zürich, Genf, Innsbruck, Wels, Bécs, Berlin, Frankfurt, Heidelberg, Mainz, München, Nürnberg és Stuttgart). Természetesen a helyi cserkészcsapatoktól Sepsiszentgyörgyről, Csíkszeredából és persze Csíkmadarasból is voltak kis és nagy cserkészek.

nem csupán abból állt, hogy egyszerűen célba lőjünk. Meg kellett tanulni több nyilat kézbe tartani, vakon betölteni a nyilakat és előre, oldalra és hátrafelé lőni a célra. A legügyesebbek a végén ezt mind futásból is csinálták. Ők lettek a sas-íjászok – Atilla testőrserege – és kitüntetésként megkapták a fekete sastollat.

A táborépítés után indultunk kirándulni. Több kirándulást terveztünk, hogy egy kicsit megismerjük a környéket. Megnéztük Csíkmadarason a ványolót, a templomot és a régi malmot. A legnagyobb sikere viszont a kürtöskalácsnak volt. A buszokkal elmentünk Csíksomlyóba, az Egyes-kőre, majd a madéfalvi veszedelem emlékművénel megemlékeztünk az áldozatokról. A roverek és a felnőtt cserkészek felkapaszkodtak egy hihetetlen meredek úton az Egyes-kőre, ahol az utolsó 50 métert drótkötelekbe kapaszkodva kellett megtenni. De a legnagyobb sikere a tusványosi „medve-lesnek” volt. Ez egy fordított állatkert, mert az ember ül egy ketrecben, ahonnan meglehet a medvéket. De még vaddisznó is akadt, mely felzavarta a medvét a fára. Aztán persze a Hargitára is felmentünk. Sajnos, csak a roverek jutottak fel, mert a többiek egy nagy eső visszavarta felútról. Még a vezetőjük is azt mondta, hogy ekkora esőt nem élt meg a Hargitán. A roverek viszont nemcsak megnézték a sok kopjafát a Hargita tetején, hanem rengeteg áfonyát is szedtek és ettek, amiről a kék ujjak és nyelvek árulkodtak.

A patak volt a tábor titkos kincse. Szerencsére nem volt túl nagy meleg, de a déli pihenő alatt többször kisütött a nap, és hirtelen forróság lett. No, nem is kellett több, és pillanatok alatt a patak tele volt hancúrozó gyerekekkel, mert nincs jobb, mint 12-13 fokban vízben lubickolni. Rádásul egy kis vízesés alatt fel-

Az első napokban a tábort kellett felépíteni. A 220 cserkész öt altáborban táborozott. A legkisebbek, azaz a tíz év alattiak a vadászházban aludtak, a felnőtt cserkészek tábora meg a házhoz közel volt, hisz ők segítettek az ebédkor. A cserkészek pedig távolabbi legelőkön és telteken, sátoraltáborban tanyáztak. A roverek táborhelyét csak úgy lehetett megközelíteni, hogy egy keskeny pallón átkeltek a patakon. Erről a patakról még szólok. A ház körül ebédlőket állítottak a roverek, hogy eső esetén is tudjunk enni. Meg kell mondani, hogy bár sokat esett az eső, az étkezések alatt mindig száraz idő volt, így nem is volt szükség a sok építményre. Két jurta is épült. Az egyik volt az íjászjurta, a másik pedig a szerjurta, amiben egy kis hun kiállítás volt berendezve.

A tábor kerete idén a hunok voltak. Pontosabban a hunok élete Atilla előtt és Atilla uralkodása alatt. Alapul Cey-Bert Róbert Gyula „Atilla – A hun üzenet” című könyve szolgált, mely nagyon részletesen taglalja a hun életet és szokásokat, elemzi Atilla életét és harci sikereit. Kitér a hun táltosok és sámánok szerepére és a hun ételekre is.

A hunok életéhez híven mi is mindennap íjászkodtunk. Három íjászpálya volt felépítve, ahol egyszerre 20-25 cserkész tudott gyakorolni. Az íjászatot Barsi Atilla vezette Gáál Imre és a roverek segítségével. Atilla harci íjászatot oktatott. Tehát az íjászat

duzzasztották a patakat, és a kis medencében a bátrak még alá is merültek. A legjobb élményfürdő eltörpült e mellett az egyszerű hegyi patak mellett.

Esténként táborűzet tartottunk a nagy rét közepén a csillagösvény alatt. Megismerkedtünk a hun táltossal és a sámánokkal, akik csontból jövedöltek és füsttel elűzték a rossz szellemeket

Atilla koronázása alkalmából. Megéltük a holdfogyatkozást gyönyörű csillagos éjszaka alatt – világosan lehetett látni a Tejutat. Ott álltunk, csodálva az égi látványt, és énekeltük a régi népdalainkat. Csodálatos élmény, amikor ilyen messziről összejövünk, és együtt tudunk énekelni.

Indulás a táborba, 100 gyerek két busszal indult Budapestről a hosszú útra. Ez a résztvevőknek csak a fele.

A tábor tíz napja alatt nem voltak komolyabb gondok. Nagyon finom ellátásban részesültünk, melyet a dánfalvi Szöcs Ilona és csapata biztosított. Megismerkedtünk helyi finomságokkal is. Vasárnap közös misét tartott nekünk a csíkszeredai csapatparancsnok és kilátogatott több cserkészvezető is. A helyi erdészet nagyon nagylelkű volt velünk és engedte, hogy vágjunk ki fát az építkezéshez. A buszosok végig

ott voltak velünk, vittek minket a különböző helyekre. De a legszébb tábornak is valamikor eljön a vége. Szerencsére az utolsó két nap gyönyörű napsütés volt, így az összes sátoron szárazon tudtuk elpakolni. Nagy búcsúzkodás után újra elindultak a buszok a 12 órás útra Budapest felé.

Egy ilyen tábor szervezése elkezdődik már két évvel előtte. Rengeteg logisztikai és biztonsági feladat vár megoldásra. Köszönet Szöcs Lászlónak, aki nem ijedt meg a nagy feladattól és elvállalta a tábor parancsnokságát. És köszönet minden vezetőnek és segítőnek, aki hozzájárult a tábor sikeréhez.

Táborparancsnok: Szöcs László cst. (Jönköping)
Táborpk. helyettes: Bálint Lajos Loránt cst. (Csíkmadaras)
Kiscserkészanya: Varga Emese st. (London)
Cserkész 1: Ferenczy Evelin st. (Stuttgart) és Forgách Loránt st. (London)
Cserkész 2: Schenk Julia st. (Innsbruck) és Molnár Gergely st. (Budapest)
Rovercserkészek: Jablonkay Péter cscst. (Stuttgart)
Felnőttcserkészek: Kulcsár Levente cst. (Frankfurt)

Ha érdekel a munkánk, akkor keress meg a világhálón:
www.cserkesz.de

Jablonkay Péter

Csíkmadarasi tábori legendárium

Legendák ott születnek, ahol Isten kezét véljük látni a dolgokban, hisz a legendák lényege mindig is a csoda, a megmagyarázhatatlan. Ahogy a Hargita tövébe érkezünk, úgy érzem, mintha Isten tenyerén lennénk, és a tábor során ez az érzés egyre inkább fokozódott. Az alábbi történetek ezért nyugodtan elmennek legendának.

A medvét etető Molnár

Mikor cserkészeink elmentek kirándulni, busszal utaztak Tusványosra, ahol megnézték a medvelest. A medveles olyan, mint egy fordított állatkert, mert itt az ember van a ketrecben és a medve jár szabadon. A sikeres medvenézés után az egyik csoport elment még fölfelé a Büdös-barlang felé, és mire visszatértek, már sötétedett. Ahogy jönnék az úton, hát egyszerre szembe jön velük egy medve. Nem túl nagy, de nem is kicsi példány. Az ijedtség nagy volt, a társaság elkezdett hangosan énekelni meg kiabálni. El lehet képzelni azt a hangzavart, amit 40 gyerek csinál, de a medvét ez cseppet sem zavarta, csak jött tovább feléjük az úton. Ekkor támadt Molnár Gergőnek az az ötlete, hogy a hátizsákokban tartalékol szendvicseket odadobálja a medvének. Az első szendvics oda is repült az útra – a medve megtalálta, majd jóízűen elfogyasztotta. A következő szendvics már egy kicsit melléje esett – azt is megette. Minden szendvics az úttól egy kicsit távolabbra repült, így a medve lassan elkerült az úttól, és 15-20 méterrel lejjebb fogyasztotta az elemőziát. Akkor a gyerekek szép csöndben elhaladtak az úton, és hamar leiszkoltak a buszokhoz. Így sikerült a Molnárnak megmenekíteni a gyerekeket.

A csíksomlyói eső

Aki járt már Csíksomlyóban a búcsún, az tudja, hogy minden évben esik az eső. Ez lehet a mise előtt, alatt vagy után, de valamikor mindig elázik a társaság, és nem lehet ezt másképp magyarázni, mint azzal, hogy a Jóisten így áldja meg az összegyűlt magyarokat.

Az Egyes-kő után mi is igyekeztünk buszunkkal Csíksomlyóba. Míg az úton esett az eső, Csíksomlyóban kiszállva meleg napsütés fogadott. Mindenki kiteregte a vizes ruháját, és élvezte a meleg napsütést. Megnéztük a kegytemplomot, majd utána indultunk volna fel a meredek kálváriahegyen. Akkor vettük észre a fekete esőfelhőt, ami a medence tulsó oldaláról közeledett.

Igyekeztünk fel a nyeregbe, de még mielőtt elértük volna a kápolnát, már ránk zúdult az eső, és jól eláztunk újra. A kápolnába érve nagy meglepetésünkre egy szivárvány jelent meg. Úgy látszik, a Jóisten minket sem akart áldás nélkül engedni a szent helyre.

Isten esője

Indultak volna a cserkészek fel a Hargitára. Kicsik-nagyok egyaránt, vagy 150 cserkész. Nem jól indult az egész, mert a sok gyerekre csak egy túravezető állt rendelkezésre. A gyerekek pedig azt hitték, hogy csupán egy jó órás sétára indulnak, ezért kevés víz volt náluk. Már induláskor mondta a helyi vezető, hogy a Hargitán eső várható, de azért elindultak.

Mentek is, de nagyon nehezen haladtak. Nagy meleg volt, a kevés víz gyorsan elfogyott. A kis karaván elkeseredve kínlódott tovább. Az Isten, látva a kilátástalan küzdést, hatalmas esőt zúdított a Hargitára. Az útból hömpölygő patak lett, és a gyerekeknek vissza kellett fordulni. Mire visszaértek a táborba, bőrig áztak. Az Isten megmutatta, hogy felkészületlenül nem lehet meghódítani a székelyek nagy szent hegyét, s vissza kell még térni oda. Hazaérve kisütött a nap, és gyorsan megszáradt minden.

Imre gombája

Elindultak a roverek is fel a Hargitára. Vezetőjük, Lóránt szigorúan megmondta, hogy csak az jöhet, akinek van jó bakancsa és elég vize. Így aztán volt, aki otthon maradt, de a többiek nagyon szép túrán vehettek részt, ahol nemcsak az időjárás volt kegyelmes, hanem volt lehetőség áfonyát is enni. Mindenki kék nyelvvel bizonygatta, milyen finom volt az áfonya. Velük tartott Imre is, egy székely ember, aki ismert minden gombát és sokat mesélt a természetéről. Már lefelé tartottunk, mikor Lóránt utasítása ellenére egy kis csoport leszakadt a fő csapatról. Nem bírták az iramot. Akkor jelent meg három pásztoruktya. Hiába hívták őket a pásztor, a három nagy eb rátört a kis csoportra. Azok pedig ijedten már futásnak akartak indulni, de Imre megfékezte őket, megparancsolva, hogy álljanak össze. Amikor a kutyák már egy hajításra sem voltak, Imre fogott egy nagy pófetegegombát, ami akkor volt, mint egy férfi ökle, és odavágta a kutyák közé. A kutyák megtorpantak, és elkezdtek szaglászni a darabokra tört gombát. Aztán, mintha megbékéltek volna, csendesesen visszaballagtak a nyájhoz. A kis csoport pedig inálva igyekezett csatlakozni a többiekhez.

A barna hold

Táborunk kerettörténete a hunokról szólt. Kezdjük a történetet Ruga nagykirály uralkodásával, aki Attila nagybátyja volt, és akinek az uralkodása alatt Attila és Buda fölött. Eljött a tábor harmadik napja, amikor egy természeti csodának lehettünk tanúi, ugyanis este egy ritka, teljes holdfogyatkozás zajlott, amit jól lehetett látni, mivel felhőtlen, csillagos volt az ég a táborunk fölött. Ráadásul a Mars mint piros ragyogás fénylett az elsötétedő Hold alatt. Ahogy eltűnt a Hold és egyre sötétebb lett, úgy érvényesült egyre jobban a Mars vöröse.

Igen lenyűgöző látvány volt, de amikor a kerettörténetbe beleszőttük, csak akkor döbrentünk rá, hogy az elsötétedő hold teljesen jelképezi Ruga halálát, amíg a ragyogó Mars Attila felemelkedését és uralkodását vetíti előre.

Természetesen mindenre lehet egyszerű természettudományos magyarázatot is találni – a misztérium nem is olyan nagy, hogy megmagyarázhatatlan lenne, de amikor ott vagyunk a Hargita tövében, mégis másképp érzékeljük. 220 cserkész elment egy olyan helyre, amely nemcsak nagyon messze van, hanem ahol mindenféle veszély fenyeget, amihez itt Nyugat-Európában már nem vagyunk hozzászokva. Mindezek ellenére nemcsak baj nélkül telik el a tíz nap, hanem ráadásul minden olyan gyönyörűen alakul, hogy semmilyen gond vagy nehézség nem akadt az egész tábor alatt. Ezt nevezem isteni gondviselésnek. Mi minden lehetőt megtettünk, ami tőlünk telt, hogy a tábor jó és biztonságos legyen, és a jó Isten minket ezért megsegített.

„Belvárosi Betyárok” gyerekkoncert Ulmban

Csodaszép, színes, napsütéses őszi napra ébredtünk Ulmban a Belvárosi Betyárok első előadásának napján. Ez a nap elvárásolta a Belvárosi Betyárok tagjait is, saját bevallásuk szerint is megcsodálták az őszi ezernyi árnyalatát.

Ulmban lelkes közönség várta izgalommal a gyerekkoncert kezdetét. Vasárnap lévén, lehetett volna hosszan henyélni is, de sokan inkább a koncertet választották.

Amint az első dallamok elhangzottak, a csillogó szempárok a hangszerekre szegeződve, elvarázsolva, a zene hatására szépen táncolni kezdtek. Hetedhét országra szóló táncolás vette kezdetét! Az ismert dalokat együtt daloltuk, s újakat is tanultunk. Nagy sikere volt a doromb hangján eldalolt neveknek, spontán dal született Édua, Hugo és András nevéből! Képzeletbeli utazásaink a messzi tájakra vittek, alagutakban kanyarogtak, állatkertben voltunk, peracet ettünk, az évszakok váltakozását figyelhettük meg, Magyarországon a Tavaszi széllal vizet árasztottunk, sőt,

Spanyolországban is jártunk, s végül, míg az iciripiciri gyerekeink pihentek, egy pillanatra mi is elérzékenyültünk. Hisz a világot mi teremtjük nekik, mesésnek, varázslatosnak, ahol boldogan lehet élni!

Újra és újra megtapasztaljuk, mennyire fontos, hogy a gyerekeinknek átadjuk magyar kultúránk kincseit, legyen az mondóka, dal, vers vagy mese. Gyökereinkből táplálkozva az új hajtások csak akkor lesznek életképesek, ha tudják, hogy hová tartoznak. Gyerekeink, családjaik közösséget alkotva olyanok, mint egy erős lombkorona. Atadjuk, életjük magyar kultúrákat, s ebben segítségünkre volt ez alkalommal a Belvárosi Betyárok lendületes előadása.

Hálás köszönetünket fejezzük ki a BUOD-nak, a támogatásával jöhetett létre ez a nagyszerű rendezvény!

Székely Enikő

Magyarok Nagyszőnye templombúcsú Ulmban az ulmi cserkészekkel

Október 14-én, vasárnap délután 15 órakor tartották az ulmi katolikus egyházközség templomi búcsúját.

Már a gyülekező hívek számából is látni lehetett, hogy az ulmi magyar közösség mennyire élő és erős. Idősek és fiatalok egyaránt jöttek ünnepelni a templom búcsúját. De rajtuk kívül is jöttek magyarok a Szent Gellért Egyházközséghez tartozó más városokból, akik mind örültek az egymással való találkozásnak.

Az ünnepi szentmisét Merlász Tibor atya, az ulmi magyar katolikusok lelkésze dr. Tempfli Imre atyával közösen celebrálta. Tibor atya prédikációjában kiemelte, hogy mivel István király felajánlotta az országot a Szűzanyának, így a mai

napig bizakodhatunk az ő pártfogásában. A liturgiában szintén részt vettek a 81. sz. Dobó István Cserkészcsapat cserkészei, akik ministránsként segítettek. A misét lezárandó a hazájuktól több száz kilométerre élő magyar hívek közösen elénekelték a régi *Boldogasszony Anyánk* c. éneket, valamint a magyar és a székely himnuszt is.

A 16 órakor befejeződő szentmise után kávé és tea várta az egybegyűlteket, valamint szeretetvendégség is, amivel az Ulmi Magyar Kultúregyesület lelkes csapata készült. Hagyományos magyar gulyás, valamint krumplisaláta és virsli volt az ünnepi menü, aminek a készítése már korán reggel elkezdődött. Az étkek elfogyasztása alatt magyar zenészek hangulatos magyar zenével szórakoztatták az egybegyűlteket.

A délután kiemelkedő eseménye volt az a rövid bemutató, amivel a cserkészcsapat készült. A cserkészek valódi cserkész táborúzi programmal kedveskedtek az ünneplőknek, akik nagy figyelemmel, később tapssal hálaírták meg ezt. Elhangzott számos magyar népdal, és több népi játék is bemutatásra került, mint például „A horgosi csárda ki van festve” című. Ebben több szülő is lelkesen részt vett, és mintegy muzsikusként benépesítették a horgosi csárdát. A bemutató után többen is gratuláltak a cserkészeknek, valamint számos szülő érdeklődött, hogyan csatlakozhatna a csapathoz gyermeke.

A cserkészek szülei székely kürtöskalácsot sütöttek a jeles eseményre, amit a táborúzi után a cserkészek maguk árusítottak. Vevők szép számmal akadtak, köztük Tibor és Imre atya is. A bevétel a cserkészcsapat támogatására fordítják, és akár egy jövőbeni csapatsátor alapját is képezheti. Az ulmi búcsú olyan jól sikerült, hogy az ulmi és Ulm környéki városokból érkezett vendégek biztosan jó hírt visznek a 81. számú Dobó István Cserkészcsapat cserkészeinek.

A szeretetvendégség beszélgetéssel, hangulatos zenével és tánccal folytatódott egészen este 20 óráig.

Molnár Gábor, KCSP ösztöndíjas

Tuttlingeni Magyar Nap

2018. június 23-án tartottuk a Tuttlingeni Magyar Szövetség második önálló rendezvényét, a Tuttlingeni Magyar Napot. Az idei évben új helyen, egy helyi iskola koncerttermében és aulájában került sor a rendezvényre.

A Tuttlingeni Magyar Nap szervezését már 2017 novemberében elkezdtük. A Bethlen Gábor Alapítványhoz sikeres pályázatot nyújtottunk be, továbbá különböző német cégektől is kaptunk támogatást (Hirsch, SK Audio, Prokar). Egyesületünk fontosnak tarja az otthoni régióhoz, környékhez tartozó szokásokat, hagyományokat is. Ezért is hívtunk paksi zenekart, a PistiEstet, Hartai kolbásszal és magyar házi pálinkával is tudunk szolgálni vendégeinknek.

A látogatókat finom palacsintával, gófrival, zsíros kenyérrel és paprikás krumplival fogadtuk.

A programot Makai István, az egyesület elnöke, illetve Jablonkay Péter, a BUOD elnökségi tagja és a cserkészek vezetője nyitotta. Rezes Ferenc tájékoztatót tartott a konzuli iskolák németországi szerepéről és működéséről.

Ezt követte az egyesület gyermekfoglalkozásain részt vevő gyerekek műsora, színelőadása Cini néni segítségével.

A Cserkészindulóra bevonuló cserkészek

bemutatója következett, utána körjátékokat játszottak a gyerekekkel. Kisebb eligazítás után a kicsik és a nagyok is az udvaron folytatták a cserkészprogramot, ahol memóriajáték, mértékegységmérés, fűrészelés és hordágykészítés közül választhattunk.

A cserkészek programja után Gyulai István megzenésített versekkel érkezett, majd Csiki Melinda, egyesületünk állandó segítőtje népdalokat és saját szerzeményeket énekelt.

Az este további sztárvendégei a stand-up comedy műsor fellépői voltak. Dombóvári Istvánt és Aranyosi Pétert alelnökünk, Horváth Zoltánt vezette fel. A humoristák fellépése után közös fotózásra és Dombóvári István könyvének dedikálására volt lehetőség.

Az estét a PistiEst zenekar remek hangulatú 3 órás koncerttel zárta.

Ideai rendezvényünkön elértük a 170 résztvevőt. Az este nagyon jó hangulatban telt, köszönhetően segítőkink önzetlen munkájának. Ezúton is köszönjük mindenkinek a segítséget és részvételt.

Makai István

Alma-koncert Nürnbergben

Hónapokon át tartó készülődés után végre megérkezett a várva várt Alma Együttes Nürnbergbe, a Quibble kultúrházba. A műsort, amely nemcsak kicsiknek és nagyoknak, hanem a felnőtteknek is hatalmas élményt nyújtott, a Münchener Magyar Intézet Bajorországi Magyar Iskolája, azon belül pedig a Nürnbergi Magyar Iskola szervezte.

A barátságos épületben a vendégeket sütemény és üdítőpult várta. A sok finomságért a lelkes szülőket illeti köszönet. A családias környezetben a Nürnbergi Magyar Iskola munkatársai és a vállalkozó szellemű anyukák és apukák készítettek elő a terepet. A színpad felépült, a székeket elhelyezték, végül a színes *Így tedd rá!* játéksarok is megnyílt – a gyerekek nagy öröme. Természetesen az arcfestés sem maradhatott el, így idővel egyre több gyerek szaladgált pillangóként, tigrisként, pókemberként.

München után a Nürnbergi Magyar Iskola rendelkezik a legtöbb diákkal Bajorországban: ide mintegy nyolcvan gyermek jár, hogy az anyanyelvét és kultúráját ápolja. Miként lehetne jobban ápolni mindezeket az iskolai foglalkozásokon túl, mint a zenével, ami a nyelv és a tánc mellett az egyik legfontosabb kifejezési forma? Almáék tisztában voltak ennek jelentőségével, és saját slágereik mellett olyan népdalokat is becsempészték esti repertoárjukba, mint a *Nád a házam teteje*. A siker nem is maradt el, hiszen a gyerekek mellett a szülőket is teljesen bevonta az együttes a mókába.

A régebben kitelepültek közül jó páran emlegették a tíz évvel ezelőtti időszakot, amikor még a Kaláka együttes és Halász Judit szórakoztatta a kint élő magyar családokat. Akkor ők teremtettek hazai hangulatot, és bár a stafétát azóta átadták a fiatalabbaknak, meg a diaszpóra is frissült, az igény még mindig ugyanaz maradt.

A Bajorországi Magyar Iskola célja a szervezéssel a magyar közösség és hagyományainak ápolása. A kint élő családok tudják, hogy van, aki segít nekik megőrizni és erősíteni magyar identitásukat. Ehhez minden támogatást meg is kapnak az anyaországból, hiszen a BMI és a Nürnbergi Magyar Iskola egy otthoni pályázatot, a Nemzetpolitikai Államtitkárság és a Bethlen Gábor Alapkezelő Zrt. pályázatát nyerte meg, ennek köszönhető, hogy az Alma Együttes gazdag műsorral kedveskedhetett a bajorországi magyar diaszpóra 380 fős vendégseregének.

Wenczel Flóra és Juhász Gergely
KCSP ösztöndíjasok

Dr. Kocsis Károly professzor úr előadása

„A Kárpát-medence nyelvi-etnikai arculata: múlt-jelen-jövő” címen tartott előadást Frankfurtban dr. Kocsis Károly, a Magyar Tudományos Akadémia rendes tagja, a Földrajztudományi Intézet igazgatója, a Miskolci Egyetem tanára. A neves professzor a Németországi Magyar Szervezetek Szövetsége (BUOD) meghívására érkezett Frankfurtba, ahol a Magyar Katolikus Egyházközség adott otthont a rangos eseménynek 2018. szeptember 23-án.

Dr. Kocsis Károly – a mintegy hetven vendég előtt megtartott előadásában – történelmi ív mentén ismertette a Kárpát-medencében végbement etnikai-nyelvi változásokat. Bemutatta azokat a földrajzi, társadalmi, gazdasági összefüggéseket, amelyek folyamatosan átrajzolták a Kárpát-medence és Magyarország etnikai térképét.

„Hungarus” – a latin nyelvű források így említik a Kárpát-medencében, tehát a Magyar Királyság (Hungaria) területén élő egymillió (nem feltétlen magyar anyanyelvű) lakost Szent István korában, a X-XI. században. A tatárjárás ellenére is megháromszorozódott a népesség a XV. század végére, amikor a lélekszám már 3,1 millióra tehető, amelynek 65 százaléka lehetett magyar, 35 százaléka más nyelvű, például tót, oláh, rác, ruszin. A török hódoltsággal összefüggő (annak többnyire az elején és végén lezajló) pusztítások, kényszervándorlások teljes egészében átrajzolták hazánk, a Kárpát-medence etnikai térképét, és a korabeli reformáció miatt a lakosság (így a magyarok) felekezeti hovatartozása is gyökeresen megváltozott. A török hódoltság utáni időszakot szervezett és önkéntes betelepítések követték. A XVIII. században a tömeges migráció alapjaiban változtatja meg a Kárpát-medence etnikai arculatát. II. József nevéhez fűződik az első, 1784-es népszámlálás. A népesség ekkor 9,3 millió fő, de ennek már csak egyharmada magyar; kétharmada – többek között – német, szlovák, román, délszláv. A XIX. század a „magyar talpra állás”, a polgárosodás időszaka. II. József türelmi rendelete nyomán ekkor jelennek meg Magyarországon nagy számban a zsidó közösségek. A városi polgárság körében kialakuló erős nemzettudatnak és a sikeres asszimilációs folyamatoknak köszönhetően a Kárpát-medencében élő 15,6 millió főnek már a 41 százaléka magyar 1880-ban. A lélekszám 1910-ben eléri a 20,9 milliót, amelynek 48 százaléka magyar, 52 százaléka nem magyar. Az I. és II. világháború, majd a szovjet megszállás tragikus következményei mellett dr. Kocsis Károly felhívta a figyelmet arra, hogy míg 1941-ben még minden második ember magyarnak vallotta magát a Kárpát-medencében, ez az arány azóta folyamatosan csökken.

Az MTA professzora előadásában rámutatott arra, hogy a természetes szaporodás helyett évtizedek óta természetes fogyás tapasztalható a Kárpát-medencében. Az elmúlt évek kormányzati intézkedéseinek eredményeit méltatva kiemelte, hogy 2010 óta egyértelműen javulnak az ország demográfiai mutatói, és a családpolitikai intézkedéseknek köszönhetően napjainkban már dinamikusan nő a születések, valamint a házasságkötések száma. Ezzel párhuzamosan jelentősen csökkent a válások és a terhesség-megszakítások száma Magyarországon. Zárásával dr. Kocsis Károly aláhúztta, hogy az anyaországban elért sikerek mérsékelik a természetes fogyást, de ez önmagában véve nem elegendő ah-

hoz, hogy az egész Kárpát-medencében átfordítsuk a születések csökkenő és az elhalálozások növekvő arányát az előbbi javára. Okként jelölte meg a lakosság elöregedését; továbbá a több száz-ezernyi (román, délszláv, magyar, remélhetőleg csak ideiglenes) kivándorlót, akikkel együtt a Kárpát-medence legtehetősebb fiataljai is a szülőföldjüktől távol – az Európai Unió tehetősebb tagállamaiban – keresik a boldogulás lehetőségét.

Dr. Kocsis Károly professzor németországi körútja során az alábbi városokban tartott előadásokat magyar és német nyelven:

„A Kárpát-medence nyelvi-etnikai arculata: múlt-jelen-jövő”: Hamburg (2018.09.22.), Frankfurt a. M. (2018.09.23.)

„Sprachen und Ethnien in Europa: Vergangenheit, Gegenwart und Zukunft”: Bonn (2018.09.20.), Dortmund (2018.09.21.), Frankfurt a. M. (2018.09.24.)

Budaházy Árpád, KCSP ösztöndíjas

Élményekben gazdag hétvége Hamburgban

Dr. Kocsis Károly geográfus professzor előadott, a Bojtorján együttes koncertezett.

Szeptember 21-én este dr. Kocsis Károly A Kárpát-medence nyelvi-etnikai arculata című előadását élvezhette a hamburgi magyar közösség, a szomszédos teremben vasárnap délután már a nagysikerű Bojtorján együttes muzsikált.

Friedrich Ireghy Anna-mária, a Hamburgi Magyar Egyesület elnöke asszonya nagy szeretettel köszöntötte dr. Kocsis Károly geográfus professzort, aki rövid bemutatkozás

után ismertette az előadáshoz szükséges fogalmi rendszert. Ezután bemutatta a Kárpát-medence etnikai-nyelvi arculatában bekövetkezett változásokat a honfoglalástól kezdődően napjainkig, sőt azt is, hogy a jövőben, egészen a 2050-es évekig mi várható. Előadását számtalan színes képpel, térképpel, a vallási hovatartozást bemutató táblázattal illusztrálta, és kitért az ok-okozatokra is. A hallgatóság az előadás után kérdések tömegével bombázta a professzort, aki ezekre rendkívül felkészülten és érdekfeszítően válaszolt. Ennek köszönhetően az előadás után nagyon jó hangulatú beszélgetés alakult ki az előadó és a hamburgi magyar közösség között.

Másnap délután 15.00 órakor az 1976-ban alakult Bojtorján együttes, pontosabban annak két oszlopos tagja, Pomázi Zoltán és Szula Miklós énekeltette a gyermekesreget, akik láthatóan nagyon élvezték a zenekar dalait. Volt itt minden a szülinapi köszöntőtől a cicaszámolásig, még Micimackó is megjelent, akivel megtanultak „zik-zikelni”. A szünetben CD- és könyvvásárlás, dedikálás zajlott, mialatt egészséges gyümölcsök és kevésbé egészséges, de annál finomabb tortaszeletek várták a büfébe érkezőket.

A gyermekek ezután kézműves foglalkozásokon vettek részt, miközben szülei a nosztalgiaconcert dalait hallgatták az Alster-City nagytermében.

Deli Csanád, KCSP ösztöndíjas

„Aki hun, aki nem, jöhet!”

A hajdani magyar gimnázium közelében található Kastl-Mengersberg-i Hárshegy cserkészparkban tartották idén is a KMCSSZ (Külföldi Magyar Cserkész Szövetség) 1. kerületének 30. akadályversenyét szeptember utolsó napjaiban. A gyerekek cserkész- és magyarságismereti próbáztatásának idei témája igazán különleges volt: Attila eljegyzése elevenedett meg a germán királyleánnyal, Ildikóval.

Csodálatos napsütéssel, közel 180 fővel – a tavalyi 167 fős rekordot is meghaladva – és rendkívül jó hangulattal találkozhatott az a szerencsés hun leány és legény, aki szeptember 28. és 30. között részt vett a KMCSSZ 1. kerületének éves akadályversenyén. A hétvége most sem csak a megmérettetésről szólt, hanem alkalmat adott egy kis történelmi betekintésre is, Attila és a Kárpát-medencei központú hun birodalom korszakába.

Szombat délelőtt Attila, Isten ostroma kürtszóval érkezett közénk kíséretével: a cserkészek segítségét kérte. Jövendőbelije, Ildikó, a germán királyleány – akinek személye szorosan összefonódik a Nibelung-mondakörrel is – nem érkezett meg időben menyegzőjükre. A délelőtti „vásáron” minden órs felvértezhetette magát azzal a tudással, amellyel már bátran indulhatott az elrabolt királyleány megkeresésére. Három különböző korcsoportnak megfelelő pályán indulhattak útnak. Az úton állomásokon mérettettek meg: hol rovásírással kitöltött útlevelükkel kellett átkelniük a hun-germán határon, hol rablóbanditák állták útjukat, hol Ildikó megsebesített kíséretén segíthettek. A délutáni szalagszöveg során sikerült Ildikó nyomára lelniük, és kiszabadítaniuk őt a banditák karmaiból. Este a tábortűz mellett tartottuk a menyegzőt, amely előtt finom falatokkal tölthettük meg a bendőnket. Attilát nászéjszakáján meggyilkolták, vasárnap vas-ezüst-arany hármaskorcsóra fektetve örök útjára bocsátottuk.

Trombitás Titánia) vettünk részt ezen az emlékezetes eseményen. Külön szívemengető volt számomra, hogy a 84. sz. Lehel Vezér cserkészcsapattal érkezett frankfurti lányok 2. helyezést, a fiúk pedig 3. helyezést értek el.

Trombitás Titánia, KCSP ösztöndíjas

Két keréken a berlini Boglárkák

Egy európai nagyváros központjában nem lehet leányálmom kerékpártúrát szervezni. Nem így gondolja a 86. Apáczai Csere János Cserkészcsapat Boglárka őrsé. A lánycsapat felkerekedett november második szombatján, hogy a berlini Tiergarten parkot célozza meg portyája helyszínéül. Ez azért is volt jó választás, mert a német főváros Európa leginkább biciklibarát városai közé tartozik, illetve a 210 hektáros parkot biztonságos utak szelik át.

A lányőrrel a Brandenburgi kapunál találkoztunk 13 órakor, amit jelképes zászlófelvonás követett. Mivel bringatúrán voltunk, átvettük a kétkerekű járgányok történetét a velocipédől napjainkig. Hogy kirándulásunk balesetmentesen érjen véget, átisméltük a bicikliseket érintő közúti szabályokat. A lányok többsége rendszeresen teker a városban, így nem volt nagy kihívás felidézni a közlekedési táblákat.

A második állomáson a parkban fellelhető fafajtaikat azonosítottuk be levelük alapján. Az őszi színpompában mindenki kedvére válogathatott a juhar-, tölgy-, nyír-, platán- és bükkfalevelek között. Természetesen nem maradhatott ki a levélkupacokba ugrálás sem. A park teljes területét megkerülve értünk el utolsó állomásunkhoz, ahol a Boglárkák egy kézzel rajzolt térkép alapján kellett megkeresniük az eldugott kincset. A térkép betájolásával és értelmezésével nekiláthattak az őszi avar átkutatásának. A kincsesláda előkerültét uzsonnaszünettel koronáztuk meg, a ládából előkerülő csokikkal kiegészítve.

Időben végeztünk a portya állomásaival, ezért úgy döntöttünk, hogy csatlakozunk az Oase központban összegyűlt csapathoz. A 8 kilométeres távot magabiztosan tekerte le a lányőr. Így elértük a foglalkozást záró tábortüzet, ahol mindenki számára mulatságos előadás fogadott minket. Megemlékeztünk elhunytjainkról Mindenszentek kapcsán, illetve Szent Márton életébe is betekintést nyerhettünk

Bakó Ádám, KCSP ösztöndíjas

Mazsola és Tádé

A müncheni Regös Magyar Néptáncgyűttes égisze alatt idén a negyedik családi- és gyermekrendezvény valósult meg június 9-én a bajor fővárosban.

Bálint Ágnes *Mazsola és Tádé* című zenés bábjátékának közel 40 magyar család örvendhetett. A budapesti Ametist Bábszínház jóvoltából életre keltett mesehősök – Mazsola, a kismalac és barátai – felejthetetlen élményt nyújtottak a közönségnek. A televízióból és képeskönyvekből közismert szereplők az 1970-es években lopták be magukat szívünkbe, történeteiken generációk nőttek fel, ezért is volt nagy jelentősége, hogy Münchenben és környékén élő gyerekek is megismerhették a magyar mesék méltán híres hőseit.

A rendezvényhez nyújtott társszervezői támogatást egyesületünk a vendégszereplők tiszteletdíjára fordította. Ezúton is köszönjük a BUOD hozzájárulását az előadás sikeres megvalósításához.

Siegel Daszkel Mária

Oktoberfest magyar módra

Regösök a müncheni „Trachten- und Schützenzug” felvonuláson

Borús, szürke napra virradtak szombaton a müncheniek. A szakadó eső nem hozott sok kedvet a kimozduláshoz, pedig a Regös Néptáncgyűttes tagjainak fontos találkozója volt az Oktoberfesten – ahová nem (csak) sörözni indultak, hanem hogy képviseljék a Münchenben élő magyarságot, és bemutassák népviseleteink sokszínűségét a nagyvilágnak.

A híres müncheni Oktoberfestről valószínűleg mindenkinek ugyanaz jut eszébe először: a sör. Pedig az 1810 óta megrendezett népiünnepély nem sörfesztiválkora, hanem egy esküvővel indult: Lajos trónörökös és Terézia Sarolta hercegnő házasságkötésével. Az ifjú pár az egész várost megvendégelte, és a jeles alkalomra egy lovasversenyt hirdetett az akkor még város melletti hatalmas rétre – ami azóta a Theresienwiesen nevet viseli (innen ered a fesztivál helyi elnevezése, a Wiesn). A sikeres eseményt ezután évről évre megismételték, és egyre több látogatót vonzott. A prog-

ramkínálat is bővült, és a lóversenypálya mellé különféle játékokat, körhintákat állítottak fel. A sör árusítását csak 1880-ban engedélyezték először.

A fesztivál napjainkban – nevének kissé ellentmondva – már szeptemberben elkezdődik, és csak az utolsó hétvégéje nyúlik át októberre. A rendezvény első vasárnapján tartják a Trachten- und Schützenzugnak nevezett népviseletes felvonulást, ami az Oktoberfest egyik leglátványosabb eseménye. Idén kilencezer népviseletbe öltözött hagyományörző menetelt végig zeneszó mellett a bajor fővárosban. A színes forgatagban helyet kapott a müncheni Regös is. A táncsoport ötven tagja soronként különböző népviseletben, énekszóval és csujogatással járta be a hét kilométeres útvonalat.

A hangulatos felvonulás résztvevői ugyan más-más viseletben és zenére, mégis egy ritmusra lépve sétáltak át München városán. A vidámság a felhőket is elűzte, így mindenki szárazon megúsza az idei Oktoberfest ezen eseményét. Életre szóló élményt jelentett megtapasztalni a különböző kultúrák békés találkozását, és magyarként képviselni saját hagyományainkat ebben a sokszínű kavalkádban.

Perger Éva, KCSP ösztöndíjas

Ahogy az már Hagenben csak lenni szokott... Vagy mégsem?!

A hónap első vasárnapja mindig kicsit különlegesebb vasárnap itt Hagenben. Az itt élő magyaroknak ilyenkor magyar nyelven prédikál Simon Péter atya. A magyar közösség sok tagja képviselti magát ezeken az alkalmakon, szinte mindig sokan vannak. A misék után elengedhetetlen a közös beszélgetés, sütizés, kávézgatás. Erre kivétel nélkül mindig sort kerítenek. Így volt ez most is.

Valami mégis különlegesebbé tette ezt a napot: a Hagenben szokásosnak mondható vasárnapi alkalmat meglátogatta a Felvidékről érkező Kuttyomfitty Társulat.

A hétvégén Németországba, annak is Észak-Rajna-Vesztfália tartományába látogató színház Kölnben, Neussban és Hagenben vendégszerepelt nagy sikerrel. Az érkezésüket nagy várakozás előzte meg, így „bolygatva” fel a csendes kis magyar közösségek hétfégi hangulatát. Kölnben nagy elismeréssel osztották az igazságot egy ezeréves templom falai közt. Gyors rakodás után már száguldottak is Neuss felé, ahol egy kis családi étteremben (magyar a tulajdonos) varázslták el a királykisasszonyt és a közönséget is. A rendelkezésükre álló helyiségek tökéletes feltételeket nyújtottak úgy az előadóknak, mint a nézőknek.

A társulat kiváló előadásokkal szórakoztatta a helyszínek mind-egyikén szép számmal egybegyűlteket. A vendégeink aznap este még belevetették magukat a múzeumok éjszakájába, így nem csak ők adtak élményeket nekünk, hanem ők maguk is tovább gazdagodhattak. Másnap, vasárnap délből, pedig Hagenben varázslták el ismét a királykisasszonyt nem kevesebb sikerrel, mint az előző helyszíneken. Közel 70 fő csaphatta össze a tenyerét többször is a színvonalas produkció láttán. A szokásosnak induló vasárnapi alkalmat Kuttyomfittyék így tették hát sok család számára még felejthetlenebbé Hagenben is. Köszönjük a látogatást Dobsa Fodor Mónikának, Dobsa Tamásnak (mindketten a Népművészet Ifjú Mestere és Fülöp Ferenc-díjas táncosok) és kedves kislányuknak, Sárának! Szeretettel várjuk őket vissza. November végén ismét ellátogatnak Németföldre... ez már ismerős terep lesz. Ingolstadt, Stuttgart és München!

Pacsura Dávid István, KCSP ösztöndíjas

„Van egy kisszék, háromlábú...” A Kaláka együttes Berlinbe látogatott

A Brunszvik Teréz Társaság a tavalyi évben négy pályázatot adott be a Bethlen Gábor Alapkezelőhöz. Ezekből az egyikkel a Kaláka együttes Berlinbe látogatásához igényelt támogatást.

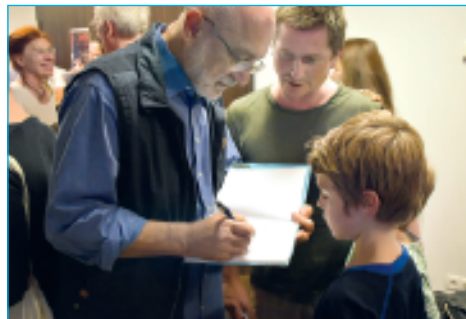
Október 13-án, szombaton, délután 4 órától igazán tartalmas és szívmelengető élményben lehetett részük a berlini magyaroknak. A Brunszvik Teréz Társaság már tavaly április óta dolgozott az esemény megvalósításán, céljuk a Kaláka együttes meghívása volt. 2018 januárjában nyújtottuk be „Hagyományörzés Berlinben” című pályázatunkat, amiben az együttes meghívására és a már hosszú ideje működő hagyományörző Csingerálás foglalkozásuk megújítására igényelték a támogatást. A pályázatuk sikeresnek bizonyult, a meghívás megtörtént, szombaton pedig mindenki egy kicsit újra gyerekeknek érezhette magát.

Az esemény Ringató foglalkozással indult Alföldy Anna vezetésével, aki a kisbábok és szülei jókedvéről gondoskodott. Az óvodások és az iskolások számára óvoda-iskola „kóstolgtatóval” készülték, népszerűsítették a már két helyszínen működő magyar iskolát és a három helyszínen működő magyar óvodát. Természetesen a kézműveskedés sem maradhatott el; szövés, fonás, festés, őszi hangulatú bar-kácsolás zajlott.

A koncert után lehetőség volt CD-vásárlásra, dedikálásra, beszélgetésre az együttes tagjaival.

Nagyon sok Berlinben élő magyar családnak lett felejthetetlen ez a délután.

Szalay Zsófia, KCSP ösztöndíjas

A Duna mentén – Dunai metropoliszok: Bécs-Budapest fotókiállítás Regensburgban

2018. október 25-én nyitotta meg kapuit a dr. Tamáska Máté szakmai irányításával létrejött Dunai metropoliszok kiállítása a Regensburgi Egyetemi Könyvtárban. A regensburgi Magyar Intézet munkatársai és a Regensburgi Egyetem könyvtárának lelkes csapata a hét elején kart-karöltve dolgozott, hogy a csütörtöki megnyitóra minden tökéletes lehessen.

Regensburg, lévén Duna menti város, tökéletes helyszíne ennek a színes kiállításnak. Csütörtökön a köszöntő beszédek előtt, míg a hallgatóság – magyarok, németek vegyesen – elfoglalta helyét az ízlésesen berendezett nézőtéren, mi más csendült volna fel, mint Johann Strauss Kék Duna keringője. A megnyitó utáni állófogadásra előkészített asztalokon legyező formára hajtogatott szalvétaköteg helyezkedett el, jelképezve a regensburgi bajor és magyar közösség egységét. A kivetítőn a Dunai metropoliszok előadás kezdő diája díszelgett, a nézőtér minden egyes székén a kiállítás szórólapja feküdt.

Négy óra tíz perckor megkezdődtek a nyitó beszédek. Először az egyetemi könyvtár igazgatója, dr. André Schüller-Zwierlein köszöntötte az egybegyűlteket és köszönte meg az Egyetem és a Magyar Intézet fáradságos munkáját. Rámutatott a nap főszereplőjének, a Dunának országokat és nemzeteket összekötő erejére, Németország, Ausztria és Magyarország hármán túlmenően is. Ehhez kapcsolódva pedig kihangsúlyozta, hogy nem csupán a folyó, hanem az egymással együttműködő könyvtárak is képe-

sek határokat átvélni. Legkézenfekvőbb példaként itt van rögtön a Regensburgi Egyetem Könyvtárának, a Magyar Intézet Könyvtárának és a Budapesti Corvinus Egyetem Egyetemi Könyvtárának egymást segítő munkája.

A második felszólaló a Magyar Intézet igazgatója, dr. K. Lengyel Zsolt volt. Köszöntések és köszönetmondások után röviden felvezette a Dunai metropoliszok kiállítás témáját, kiemelve azt a fontos részletet, hogy bár az Osztrák–Magyar Monarchia nem feltétlenül volt békés és együttműködő, a két főváros, Bécs és Budapest még mindig sógorsági viszonyba állítható egymással. A kiállítás képeinek összeállítása is ezt a párhuzamot óhajtotta nézői elé tárni.

A két Duna menti főváros egységes felépítését tíz témában tárgyalja dr. Tamáska Máté programja, aki harmadikként szólt fel és tartott rövid, de annál érdekesebb talpalót a városokat 1867-től 1918-ig tartó időszakát megjelenítő kiállításról.

Negyediként a Magyar Intézet munkatársa, Busa Krisztina tartott előadást, aki a megnyitó irodalmi részét képviselte. Béccsel és Budapesttel foglalkozó idézeteket, gondolatokat tárt a hallgatóság elé a magyar kortárs irodalomból, például Krúdy Gyula és Szerb Antal könyveiből, hogy aki még nem járt ezekben a városokban, az is könnyedén odaképzeld magát. Az ő vetítését a Magyar Intézet ikonikus posztere zárta: a Dunán elsőként épült két híd – a regensburgi Kőhíd és a budapesti Lánchíd – kreatívan összeszerkesztett képe, amely szép metaforája a német–magyar együttműködésnek. És határozottan nem utolsósorban üzenet a kint élő magyaroknak is: habár külföldön élsz, ne feledkezz meg a hazáról. A Duna összeköt, elsimítja a különbségeket. Segít beilleszkedni, de emlékezni is. Ha követed az útját, egy idő után biztosan hazaérkezel.

Wenczel Flóra, KCSP ösztöndíjas

Magyar piac Regensburgban

2018 szeptemberében ismét megrendezték a már hagyományos Magyar Piacot Regensburgban.

A Dreznából érkező lelkes magyar csapat csütörtökön, szeptember 20-án reggel már rendezgette a termékeit és díszítette a faházait a regensburgi Neupfarrplatzon. Ez a lelkesedés kitartott egész hétvégén, vasárnap reggel még az esővel fenyegető idő dacára is.

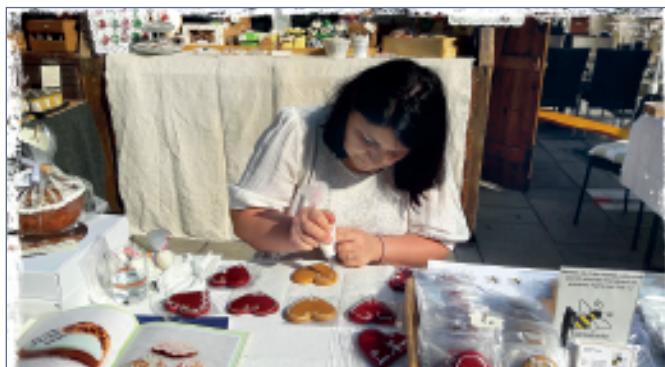
A piac nem volt nagy, viszont annál színesebb. A látogatókat mi más várta volna a faház sor elején, mint az elmaradhatatlan kürtöskalács és lángos. A Magyarországot nem ismerő látogatók igazi magyar vásárhangulattal szembesülhettek, hiszen minden volt, amiről a magyarok tudják, hogy elmaradhatatlan az ünnepi piacokon. A kézzel készült színes kosarak árusa, a pöttyös edényeket áruló fazekas, a gyerekeket a fa hintalovacskával csalogató fafaragó és az amellet álló kézműves szappan csak a kezdete volt a csodának. Az arra tévedő vendégek egyéni mézeskalács szívecskéket vihettek haza saját maguknak, vagy feliratoztathatták szeretteiknek ott helyben. Arról nem is beszélve, hogy a piros-paprika-fűzérékkel díszített hentesházban mindenki megízlelhetette Magyarország legjavát a kolbásztól a szalonnán át egészen a

csülökgig. A közelgő télre való tekintettel pedig finom szőrméket, bőrkesztyűt, sapkákat vásárolhattak a következő helyre továbbballagva. De ne feledkezzünk meg a hazai, termelői mézet áruló bódéről sem, ahol lehetőség volt megkóstolni minden mézfajtát, hogy utána azt választhassuk a többtucat csupor közül, ami valóban nekünk való.

A megnyitóra 11 órakor került sor. A szorgoskodó Rét Ivánné Beatrixot és színes csapatát Gertrud Maltz-Schwarzfischer polgármester asszony köszöntötte, hangsúlyozva, mennyire örül a magyar–német együttműködés effajta megvalósításának, illetve a pezsgő magyar életnek Regensburgban. Nemcsak a Duna az, ami a két népet összeköti – mondta –, hanem a közös evés és ivás is. Amire egyébként szintén lehetőség volt, hiszen igazi magyar konyha és pincészet is érkezett a vándorló piaccal. A helyiek magyar ételeket és italokat, savanyúságokat kóstolhattak. És miután a polgármester asszony megtartotta köszöntőbeszédét, a magyar–német küldöttség együtt vágta fel a Stadt Regensburg jelképpel ellátott tortát. Ezzel megkezdődhetett az idei őszi magyar piac Regensburgban.

Wenczel Flóra, KCSP ösztöndíjas

III. Nyugat-európai Néptáncfesztivál, október 26–28.

„A madárnak (...) szárnya van és szabadsága, az embernek pedig egyetlen szülőföldje és sok kötelessége.”
(Tamási Áron)

A stuttgarti magyar közösség 2018. október 26-tól 28-ig ismételtelen sikeresen megszervezte a III. Nyugat-európai Néptáncfesztivált.

A tánc, a zene, az ének természetes együtt járók. Mikor színpadra lép az egyik, a másik kettő szükségesen mindig csatlakozik az elsőhöz. A tánc, a zene és az ének mindig időszerű és az élet akármelyik részében is bukkan fel, mindig méltósággal teszi azt. A népzene és néptáncunk nem csupán szórakozási forma, a tánc-hámozgalmat önismerési folyamat, melyben mindenki megmoshatja arcát, felfrissülve, új erővel indulva neki a hét újratemelő nehézségeinek.

A III. Nyugat-európai Néptáncfesztiválnak egyik legnagyobb jelentősége és érdeme az, hogy a Németországban, Svájcban, Franciaországban, Ausztriában diaszpórában élő magyarok egy helyen találkozhattak, ismerkedhettek, megmoshattak egymás magyar szöfordulataiban, mosolyaiban, zenéiben, táncbaiban és énekeiben. Mint az eddigi évekből is, a fesztivál három napot ölelt át. A fesztivál első napját Máthé Kriszta székelyföldi magyartanár, író és újságíró nyitotta az *Apróka eszponka* című könyvbemutatójával. A könyvet a több mint tíz éves élettapasztalat ihlette, amit Kriszta Moldvában a Frumósza nevű csángó faluban szerzett. A könyvbemutatót a Juhász zenekar koncertje követte. A jókedvű koncert táncbázzal folytatódott, amely feltöltődést és ráhangolódást biztosított a fesztivál következő napjára. A második nap első része a gyermekeknek tartott bábelőadásból, Vass Mária Magdolna vezetésével gyermektáncbázból, majd a második része a bemutató műsorból állt, amely a rendezvény gerincét jelentette.

A fesztivál hatalmas sikernek mondható, ugyanis a tavalyi 7 táncgyűttes után idén 9 magyar táncgyűttes képviseltette magát Stuttgartban a gálaműsoron, amelynek ugyan nem a lényege

ge, de kereti formája volt a színpadon való előadásuk. A fellépő táncgyűttesek a heidelbergi Áfonyahegy Táncgyűttes, a müncheni Regös, a genfi Pannónia, a zürichi Óperenciás, a weidenstetteni Szilaj, a Wernaui Táncgyűttes, a Berlini Magyar Táncgyűttes, a stuttgarti Török és Csöbörscsők Táncgyűttes voltak.

Ákárhányszor haladtam el a soron következő fellépő együttesek mellett a színpadok mögött, nem a beteges teljesítménnyel, hanem derűs, őszinte arcok mosolyával találkoztam. A készülődést jókedvű éneklések, baráti egymásra találások, beszélgetések övezték. A fesztivál fővédnöke Berényi János főkonzul úr volt. Az esti bemutató műsort beszédek indították, Kemény Ibolya és Kemény József, a fesztivál főszervezői és a Csöbörscsők Táncgyűttes művészeti vezetői, majd Miskolci Terézia vezető konzul, dr. B. Szabó Dezső, a Magyar Kulturális Intézet igazgatója és Tamás Péter, az Erdélyi Világszövetség elnöke köszöntötte a jelenlévőket. A fesztivál megnyitójának egyik különleges pillanata volt Stermeczki András evangélikus lelkész és ösztöndíjas áldása a magyarok egybegyűlt közösségére és a rendezvényre.

A gála utáni jó hangulatot a táncbázz adta, ahol a Juhász és a Nyugati Szél zenekar muzsikált. A szombati táncbázz közben táncoktatáson is részt lehetett venni. A táncoktatások után szabad tánc következett, melyen a közel 500 fesztiválozó megtapasztalhatta az őszinte feltöltődés egyik legönzetlenebb és legszebb formáját.

A hétvége utolsó napján az érdeklődők részt vehettek a fesztiválon előadott produkciókkal kapcsolatos szakmai beszélge-

tésen, amit Magyarországról és Erdélyből érkezett tapasztalt és jelentős tekintéllyel, hatalmas tudással rendelkező táncosok, előadók tartottak. Vajda Rozália, Gaschler Beáta, Vajda Levente és Kovács Norbert Cimbi megtisztelő jelenléte különleges tartalommal töltötte meg a szakmai megbeszélést.

A rendezvény főszervezője és házigazdája a stuttgarti Csöbörscsők Táncgyűttes. Külön köszönet a segítséget és összefogást nyújtó ösztöndíjasoknak: Nagy-Portik Katalinnak, Vajda Villónak, Molnár Gábor Pálnak, Stermeczki Andrásnak, Stermeczki Andrásné Krisztának. Köszönet az Erdélyi Világszövetség támogatásáért.

A Nyugat-Európában magukat képviseltető magyarok bizonyították ismét, példát mutattva emberségükkel, összefogásukkal a mindenkori magyarságnak:

„Nem hanyatlás a mi sorsunk, hanem növekedés. Nem apadás, hanem táborba ömlés...” (Tamási Áron)

Vajda Mátyás, KCSP ösztöndíjas

Ösztöndíjas lelkészek Németországban

A Kőrösi Csoma Sándor Program keretében 2018 ősztől ösztöndíjasokként a nyugati diaszpórában már végzett lelkészek is szolgálnak, akik kizárólag egyházi, azaz gyülekezeti munkát végeznek.

Németországban jelenleg 3 ilyen ösztöndíjas lelkész van: egy evangélikus lelkész érkezett Stuttgartba (feleségével és egy gyerekükkel), egy református lelkész jött Hannoverbe (egész családjával) és egy református lelkész van Mannheimban (a családjával). Őket a 2012 óta működő „Németországi Magyar-nyelvű Protestáns Gyülekezetek Szövetsége” (bejegyzett egyesület) hívta meg és fogadta.

A BUOD-dal való egyezés szerint, ők a Szövetségünk „hatáskörébe” tartoznak és a mentoraik is gyülekezeti lelkészek. De ők is ugyanúgy kötelesek beszámolni az itteni munkájukról az őket finanszírozó magyar államnak, mint a többi KCSP ösztöndíjas. Itteni tevékenységüket a mentoraikkal egyeztetve végzik.

Miben áll az ő tevékenységük? Miben segítenek a gyülekezetekben?

A végzett lelkészek nyilván istentiszteleti szolgálatot is végezhetnek, de ezen kívül fontos az ő lelki gondozói tevékenységük a gyülekezeti tagoknál, valamint a mentoraikkal megbeszélte munkaterületeken. Két lelkész-feleség segít például a gyülekezetekben a gyerekekkel és fiatalokkal való foglalkozások alkalmával, a különböző gyülekezeti rendezvényeken, vagy pl. az Ifjúsági Konferencián.

Ráksi Lajos, KCSP ösztöndíjas
Mannheim, Karlsruhe

Egyik ilyen ösztöndíjas lelképásztor azt a feladatot kapta, hogy egy új „missziós körzetet” építsen fel olyan városokban, ahol sok magyar él, de még nincs ezekben sem magyar gyülekezet, sem rendszeres magyar istentisztelet. Ezt a munkát már sikeresen el is kezdte Baden tartományban – az ott élő magyar protestánsok nagy örömeire – és reménységünk van arra, hogy ez a körzet is majd egy gyülekezetté alakul, amely tagja lesz Szövetségünknek.

Nyilvánvaló, hogy ezekben a gyülekezetekben a jövőben is lenne feladat egy-egy ösztöndíjas számára – és kilátás is van arra, hogy az ösztöndíjat meg lehet hosszabbítani (vagy új ösztöndíjasok érkeznek a gyülekezetekbe).

Mi hálásak vagyunk úgy a magyar államnak, mint a velünk együttműködő anyaországi egyházaknak, hogy ezzel az ösztöndíjas programmal jobb lehetőség nyílik az itteni diaszpórában a gyülekezetépítésre és gondozásra.

Varga Pál, a Szövetség elnöke, mentor

Új tagegyesületeink bemutatkozása

Vitézi Rend

A Vitézi Rend magyar alapítású rend, amelyet Horthy Miklós kormányzó alapított 1920-ban.

Rendünk célja az alapító szavait idézve: „*Utódaikban is jutalmazni s az ország hűségében megtartani mindazokat, kik a világháborúban és a forradalmak alatt egyéni vitézségük s nemzeti érzésükkel kitűntek, s melynek látható jeleként személyes vitézségért adományozott hadi kitüntetéssel rendelkeznek.*”

A két világháború közötti Magyarország meghatározó és egyik legemblematikusabb szervezete, melynek tagjának lenni, illetve az ezzel járó vitézi címet viselni jelentős társadalmi és politikai státuszszimbólumnak számított. Tagjaink vitézi telket, azaz földbirtokot is kaphattak, és a „vitéz” előnevet használják. Olyan személyeket fogadunk a Vitézi Rend tagjává, akik a világháborús harcokban tűntek ki a magyar nemzet szolgálatában. A rendbe történő felvétel elsősorban hadi (katonai) kitüntetések megszerzéséhez van kötve, de a 80-as években megalakult a Nemzetvédelmi Tagozat, ahova azok kérhetik tagfelvételüket, akik a magyarság érdekében kifejtett tevékenységükkel elismerésre méltó érdemeket szereztek. Ők a „vitéz” jelzést nem, de a nevük után a Vitézi Rend Nemzetvédelmi Tagozat, vagyis a VR NT rövidítést használják. A vitézi cím használatára a Rend alapszabálya szerint a leszármazottak, azaz a várományosok is jogosultak. Az évenként megrendezésre kerülő vitézavatáson fogadjuk Rendünkbe a 18. életévüket betöltött várományosokat.

Magyarországi történetünk és működésünk elsősorban a Horthy-korszakhoz kapcsolható, mivel 1945 februárjában a szovjet megszálló hatóságok nyomására a Rendet Magyarországon betiltották, azonban a Németországba került rendtagok a rendet továbbra is életben tartották. Rendünket az UNESCO alá tartozó Lovagrendek Nemzetközi Állandó Bizottsága (I.C.O.C.) 1962-ben elismerte, majd 2004-ben megerősítette, mint egyetlen magyar lovagrendet. Jogforrásul, illetve legfőbb védnökéül a Szent

Koronát ismerte el. Ma a Vitézi Rend Magyarországon kívül négy kontinensen működik, összefogva a kihonban élő vitézeket.

Kérem, további információkért látogassanak el honlapunkra: www.vitezirend1920.hu

vitéz Hegyi Gábor, Európa és Afrika Országos Törzskapitánya

Közhasznú egyesület alapítása Nürnbergben

2018-ban néhány elkötelezett személy közreműködésével megalakult Nürnbergben a Ge-

sellschaft zur Förderung der Ungarischen Kultur e.V.

Az egyesület célkitűzése, hogy támogassa a magyar kultúrát, beleértve annak alapértékeit, történelmét, nyelvét, művészetét, valamint állarsadalmi és tudományos jelenlétét, melyekkel a magyar kultúra az európai területi sokszínűség szerves részét képezi, aktív kölcsönhatásban a Németországban jelen lévő más nemzeti kultúrákkal, továbbá biztosítsa a magyar kultúra megtartását az eljövendő generációk számára.

Az egyesület feladatának tekinti az ifjúsági és a felnőttképzés, valamint a tudományos és kulturális tevékenységek anyagi, erkölcsi és egyéb támogatását.

Működésünk első fontos mérföldköve a közhasznúság elismeretése, illetve csatlakozás a BUOD tagjainak csoportjához. Az egyesület által szervezett első események sikeresek voltak, ez igazolja, hogy a munkánk eredményes és szükséges.

Reméljük, hogy munkánkat sokan támogatják majd, és nem csak a nürnbergi lakosokat köszönhetjük az egyesület tagjai között!

Pereszlényi Erika

Kőrösi Csoma Sándor Program mentorai és ösztöndíjasai

Egyesület – Mentor

ösztöndíjas

86. Apáczai Csere János
Cserkészcsapat Berlin
Szántó-Konthur Krisztina

Bakó Ádám

Tevékenységi terület: cserkész, programszervezés, média
3. cserkésztörvény: A cserkész, ahol tud, segít.

84. sz. Lehel Vezér Cserkész-
csapat Frankfurt
Klement Nándor

Budaházy Árpád Pál

Tevékenységi terület: cserkész

Egy falu, város, egy ország „határai” ott húzódnak, ahol a közösség hagyományai még eleve-
nen élnek.

Németországi Magyar Szerve-
zetek Szövetsége (Hannover)
Szilágyi Szabolcs

Deli Csanád

Tevékenységi terület: média, oktatás, zene, kulturális programok szervezése

Bízom abban, hogy a média által egymással szorosabb kapcsolatba tudunk kerülni.

Nürnbergi Magyar Iskola
Nürnbergi Magyar Kultúregyesület
Pereszlényi Erika
dr. Vucsicsné Zombory Anikó

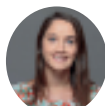

Juhász Gergely

Tevékenységi terület: magyar mint idegen- és származásnyelv tanítása, német nyelv tanítása,
közösségépítés, kulturális programok szervezése

„...mert a hazától távol mindig erőt ad a magyarul kimondott szó”

Hamburgi Magyarok
Egyesülete
Gorzó István

Kövics Kitti

Tevékenységi terület: programszervezés

„De csak egyfajta igazi hazafiság van: ha valaki ott, ahol éppen van, teljes hűséggel és feltétlen
erőkifejtéssel helytáll a munkájában.” /Márai Sándor/

KMCSSZ -I. kerület, 81. Dobó
István cserkészcsapat, ulmi
alakuló csapat (Stuttgart)
Jablonkay Lidia

Molnár Gábor Pál

Tevékenységi terület: cserkész

Szeretném, ha én is hozzájárulhatnék ahhoz, hogy minél több külföldi magyar gyermek és fiatal
felöltött anyaországához fűződő kapcsolata szorosabbá váljon.

Erdélyi Világszövetség Német-
országi Csoportja (Stuttgart)
Tamás Péter

Nagy-Portik Katalin

Tevékenységi terület: magyartanítás, hagyományőrzés, programszervezés

Egyetlen hazánk van: ez a magyar nyelv.

Vadrózsa Néptáncgyűttes
Hagen
Münnich-Ákontz Ildikó

Pacsura Dávid István

Tevékenységi terület: néptánc, tanítás, rendezvényszervezés

Mindenkinek találkozni kellene a magyar néptánc élményével, azzal az életérzéssel, közösséggel,
amit maga köré épít.

Regös Magyar Néptánc
Egyesület München
Siegel-Dászkal Mária

Perger Éva

Tevékenységi terület: néptánc, rendezvényszervezés, pályázatkezelés, kézműves foglalkozások

„Amit szerzel, amit elérsz, amit tudsz, amit átélsz, osszad meg.” /Hamvas Béla/

Brunsvik Teréz Társaság
Berlin
Balogh-Labischinski Violett

Szalay Zsófia

Tevékenységi terület: zenetanítás, néptánc, kórus, drámapedagógia

Azt szeretném elérni, hogy az általam irányított közösség zenei anyanyelve fejlődjön.

Baden-Württembergi Konzuli
Magyar Iskola Stuttgart
Éberling Tímea

Tóth-Kainráth Noémi

Tevékenységi terület: iskolaszervezés, programszervezés, magyar nyelv és magyarságismeret tanítása

„...osztani magad: – hogy így sokasodjál/kicsikhez hajolni: – hogy így magasodjál.” /Váci Mihály/

Németországi Magyar Szerve-
zetek Szövetsége (Frankfurt)
dr. Klement Kornél

Trombitás Titánia

Tevékenységi terület: program- és rendezvényszervezés, pályázatírás, néptánc, tanítás, online
kommunikáció

A rendkívül gazdag, különleges magyar kultúrát és folklórt szeretném minél szélesebb körrel
megismertetni.

Csőbörösök Táncgyűttes
Stuttgart
Kemény József

Vajda Mátyás

Tevékenységi terület: néptánc, zene, rendezvényszervezés, kommunikációs feladatok, szakfordítások
és történelem

Elsődlegesen nem az egyén villámötletei tehetik csodálatossá, egyedivé, teljessé a zenét, a táncot, az
életünket, hanem az egymásra való figyelés.

Müncheni Magyar Intézet
Regensburg
dr. habil. K. Lengyel Zsolt

Wenczel Flóra

Tevékenységi terület: magyartanítás, színpatszínház, programszervezés

Izgalommal telve várom, hogy csatlakozzak a kint élő magyarok kultúrköréhez, segítsen őket abban,
hogy külföldön is ápolhassák, „elérhessék” magyarságukat. Hiszen – Weöres Sándor szavai után
szabadon – alattunk a föld, fölöttünk az ég, bennünk a létra, ez az út „A teljesség felé”.

Magyar Diaszpóra Tanács VIII. ülés „ZÁRÓNYILATKOZATA”

A Magyar Diaszpóra Tanács 2018. november 15-i, VIII. ülésén a következő zárónyilatkozatot fogadja el:

A 2016-ban elfogadott *Magyar diaszpórapolitika – Stratégiai irányok* című dokumentumban meghatároztuk azokat a fejlesztési irányokat, amelyeknek mentén alakítani kívánjuk a világ magyarságának jövőjét. Idén áprilisban közösen tettünk hitet arról, hogy az elért eredményeket megvédjük és közösen folytatjuk a megkezdett munkát. A diaszpóra magyarsággal kapcsolatos stratégiai gondolkodás megerősítése révén jelentős lépéseket tettünk a diaszpórában élők rendszerszintű és kiszámítható támogatásában, a fiatal generáció magyar identitásának és az egységes magyar nemzethez való tartozásának megerősítésében. A jövőben is közösen kívánunk munkálkodni az egyre szorosabban összekapcsolódó magyar közösségek életerejének megőrzéséért.

A Magyar Diaszpóra Tanács tagjai a következő elvekben és célokban állapodnak meg:

– Határozottan tiltakoznak a kárpátjai magyarság megfélemlítése és jogainak szorbítása ellen. Támogatásukról biztosítják a Kárpát-medencei magyar közösségeket jogaikért, biztonságos életfeltételeik megteremtéséért folytatott harcukban.

– Egyetértenek abban, hogy – tekintettel az Amerikai Egyesült Államokban és Kanadában élő magyarság lélekszámára – a szervezetek kérésének eleget téve, a két ország képviselői a Magyar Diaszpóra Tanács keretében a továbbiakban két önálló munkacsoportban folytassák munkájukat.

– Javasolják – a kitüntetés tartalmának megtartása mellett – a Külhoni Magyarságért Díj elnevezésének Kallós Zoltán Külhoni Magyarságért Díjra történő módosítását.

– Örömlüknek adnak hangot és történelmi jelentőségűnek tartják, hogy immár több mint egymillió magyar vált közjoggal is a nemzet részévé. Továbbra is elkötelezték az egyszerűsített honosítási eljárás – a tagszervezetek és a külképviseletek útján való – népszerűsítésében.

– Üdvözlük, hogy a választójogi szabályok módosítása értelmében tovább egyszerűsödik a magyarországi lakhellyel nem rendelkező választópolgárok szavazása, így a külhoni magyarok még kedvezőbb feltételekkel vehetnek részt a magyarság jövőjéről szóló legfontosabb döntések meghozatalában. Üdvözlük azt a javaslatot, amelynek elfogadásával az európai uniós lakóhellyel nem rendelkező magyar állampolgárok is részt vehetnek az Európai Parlament tagjainak megválasztásában.

– Üdvözlük, hogy a *Magyar diaszpórapolitika – Stratégiai irányok* című dokumentum végrehajtásaként indított új kezdeményezéseknek köszönhetően megvalósul a diaszpórában működő magyar szervezetek és a hétvégi magyar iskolák rendszerszintű támogatása.

– Üdvözlük, hogy a *Hétvégi magyar iskolák találkozójának* rendszeresítésével egy olyan állandó fórum jön létre, amely lehetőséget nyújt az oktatás aktuális kérdéseivel kapcsolatos folyamatos tapasztalatcsere.

– Üdvözlük, hogy 2018-ban több mint 140 ösztöndíjas részvételével folytatódik a diaszpóraszervezetek munkáját segítő *Kőrösi Csoma Sándor Program*. Örömmel veszik tudomásul, hogy a program az ösztöndíjasok létszámának növelésével még több helyszínen tud hozzájárulni a magyar szervezetek közösségépítő tevékenységéhez. Üdvözlük, hogy – a tagszervezetek kérésének eleget téve – növekszik a déli féltekén szolgálatot teljesítő ösztöndíjasok kiküldetési ideje.

– Örömlüknek adnak hangot, hogy – a tagszervezetek kérését méltányolva – a Kőrösi Csoma Sándor Program keretén belül kifejezetten egyházi feladatok ellátására is érkeznek ösztöndíjasok, így a program a diaszpórában élők hitéletének erősítéséhez is hozzá tud járulni.

– Sikeresnek ítélik a *Mikes Kelemen Programot*, amelynek köszönhetően közel 300 köbméternyi megsemmisüléstől veszélyeztetett könyvtári és levéltári dokumentumot sikerült megmenteni és Magyarországra szállítani. Szorgalmazták a hazaérkezett anyagok magyarországi bemutatását annak érdekében, hogy minél többen ismerjék meg a diaszpórában élő magyarság történetét.

– Üdvözlük, hogy a *Rákóczi Szövetség* lebonyolításában működő *Diaszpóra Program* keretében idén ezer diaszpórában élő magyar fiatal anyanyelvű látogatása valósul meg. Örömlüknek fejezik ki a tekintetben, hogy a program folytatásával a fiatal generáció még több tagjában erősödhet meg a magyar nemzethez való tartozásuk. Szorgalmazták a szervezetek további részvételét a kezdeményezés népszerűsítésében.

– Örömlüknek adnak hangot, hogy – méltányolva a *cserkészet* szerepét a magyar közösségek identitásának megőrzésében – a diaszpórában működő cserkészcsapatok működésének és fejlesztéseinek támogatására kiemelt figyelem irányul.

– Továbbra is fontosnak tartják a *Julianus Program* keretében a világban fellelhető magyar emlékek összegyűjtését és elérhetővé tételét. Elkötelezték a tekintetben, hogy adatszolgáltatásukkal, saját gyűjtésükkel a jövőben is segítik a kataszter folyamatos bővítését.

– Örömlüknek adnak hangot, hogy a magyarság széles körű összefogásával több mint egymillió aláírást sikerült összegyűjteni a kisebbségi közösségek európai uniós jogvédelmének megteremtését célzó *Minority SafePack – Nemzeti Kisebbségvédelmi Kezdeményezés* támogatására.

– Támogatják, hogy a diaszpórában és a Kárpát-medencében élő magyar fiatalok jobban megismerjék egymást és Magyarországot kulturális kincseit a *Diákok Határok Nélkül* (Students Without Boundaries program – Magyarságismereti Mozgótábor) és a *ReConnect Hungary – Magyar Birthright Program* keretében.

A Magyar Diaszpóra Tanács tagjai azon meggyőződésüknek hangot adva, hogy a magyarságnak kiemelt szerepe van Európa jövőjének alakításában és az európai kultúra megőrzésében, arra buzdítják a külhoni magyarságot, hogy vegyen részt a 2019. májusi európai parlamenti választásokon.

A tagszervezetek tagjai kinyilvánítják elkötelezettségüket a fentiekben rögzített elvek érvényre juttatásában, a kijelölt feladatok elvégzésében.

Budapest, 2018. november 15.

Pálfalvi Nándor:
Karácsony

Karácsony ünnepén
az a kívánságom.
Legyen boldog mindenki
ezen a világon.
Itt is, ott is mindenütt
legyen olyan béke,
mint amilyen bent lakik
az emberek szívébe.

BUOD INFO

a Németországi Magyar Szervezetek
Szövetségének kiadványa

Felelős szerkesztő: dr. Klement Kornél elnök
Szerkesztő: Baczur Magdolna elnökségi tag
Olvasószerkesztő: Urban Mária

www.buod.de

Megvalósult
a Magyar Kormány
támogatásával

MINISZTERELNÖKSÉG
NEMZETPOLITIKAI ÁLLAMTITKARSÁG

*Áldott karácsonyi ünnepeket és
békés, boldog új évet kívánunk!*